

פרוטוקול מס' 29

מיסיבת ועדת החוקה, חוק ומספט
שהתקיימה ביום ד', כ"ה בסיון תשי"ב-18.6.52 בשעה 08.35.

הסתתפו: ס. אונא - היו"ר

א. אלטמן
ע. איכלוב
ב. אזניה
י. בדר
י. בר-יהודה
ד. בר-רב-האי
י. הדרי
ז. ורהפטיצ
ג. חת
י. כסה
ע. מיטון
י. קליבנוב
ח. רובין
י. שפירא
ר. שרי

נעדרו:

ע. אסף
ד. בסטוני
א. דויטס
א. חביבי
ק. לוז
א. סוסטק
מ. קסיס
א. תבורי

טוזטגים: ב. לוקר - יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית
ח. כהן - היועץ המספטי
ח. צדוק - המסנה ליועץ המספטי
ז. גנבי - מסרד המספטי.

- סדר-היום: (1) חוק לקיום תקפן של תקנות הגבה (הוראת
סעה) (מס' 2);
(2) חוק לקיום תקפן של תקנות-סעה-חידום
(איכסון במלון);
(3) חוק לתיקון פקודת סדרי הטלטון והמספט
(מס' 3);
(4) חוק מעמד ההסתדרות הציונית;
(5) "דברי הכנסת" לסופטיים.

היו"ר ס. אונא: אני פותח את היסיבה.

1. חוק לקיום תקפן של תקנות הגבה (הוראת סעה) (מס' 2).

היו"ר ס. אונא: אני מציע שלא ניכנס לדיון בענין זה. היה על כך דיון
בפעם האחרונה. ההצעה היא להאריך את תקפן לחצי סנה.

רל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט

18.6.52

חוק לקיון תקפן של תקנות הגנה
(הוראת סעה) (סס' 2).

י. בר-יהודה: אני מציע להאריך את תקפן של התקנות לחודש אחד.

הנחלט: 1. לא לקבל את הצעת י. בר-יהודה להאריך את תקפן של התקנות לחודש אחד.

הסתייגות לי. בר-יהודה.

2. לאסר את החוק.

2. חוק לקיון תקפן של תקנות-סעה-חירום (איכסון בטלון).

הי"ר ס. אונג: גם כאן ההצעה היא להאריך את התוקף לחצי שנה.

הנחלט: לאסר את החוק.

3. חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (סס' 3).

הי"ר ס. אונג: כוונת הועדה היתה שיהיה מספיק זמן כדי לעודד בכנסת את השאלה של תיקון המסנה את תוכן החוק, ולהסתפק במתן סהות לכך, כדי שאפשר יהיה לתקן את הנוסח, גם אם מתברר לטר המספטים כי חל שינוס.

י. בר-יהודה: האם נוסח החוק כפי שהציע הרוב אומר כי טר המספטים יוכל בכל פעם להוציא נוסח חדס?

ח. צדוק: השאלה שנתעוררה במליאת הכנסת היתה האם הנוסח של הסעיף כפי היתה לפני התיקון וכפי שהוצע על-ידי הרוב אחרי התיקון מבטיח סופיות. כל טר, האם ברור כי אחרי פידסום החוק ואחרי עבוד סטה חדסים, אי-אפשר יהיה טעון לפני בית-המשפט כי הנוסח החדס עוסד מטורה לנוסח הקודם. השאלה יעורר חבר הכנסת ספירא היתה האם גם בלי תיקון ספורט בענין זה, האם גם לפי הנוסח שהוצע על-ידי הועדה, יהיה הסכב המספטי כזה שאפשר יהיה לעודד בבית-המשפט את שאלת באסנותו של הנוסח החדס לנוסח המקורי.

לדעת, טתי בעיות עוסדות בפני הועדה: הראסונה - האם היא רוצה או אינה רוצה בסופיות, וסזה נובעות כסה מסקנות. אני מניח כי אם יוחלט בטאלה הראסונה בטלילה, אפשר יהיה להסתפק בפחות סילגים. אם יוחלט בחיוב, ודאי יהיה צורך ביותר סילגים, לפני כניסת הנוסח לתקפו.

ח. כהן: לפי פקודת סדרי השלטון והמשפט יס בידי טר המספטים סמכות להוציא נוסח מתוקן של החוקים שהיו בתוקף בעת קום הסדינה. באותו סעיף 16 הקובע זאת, אין רסו לכך מה יהיה בדבר תקפו המספטי של אותו נוסח טטר המספטים מוציא, האם יס לבית-המשפט אפשרות לבדוק אם הוא בסדר או אינו בסדר, או אם הכנסת רסאית לבטלו, ואם כן - באיזו צורה. בעצם, טוב היה ללכת בדרך של חקיקה רגילה, במקום לתת לבוס חדס לחוקים טיטי המנדט. אבל מאחר שהסעיף הזה עוסד בתוקף זה ארבע טנים, חסב מטרד המספטים לבכונ לתת ניסוח חדס לכסה חוקים. חסלטנו כבר כסה חוקים, שהיינו רוצים להתחיל בפידסוםם. אך התעוררה השאלה של התיקונים שהכניסה הכנסת בחוקים מסלה. אנחנו מציעים לתת לנו סמכות להכניס לנוסח המתוקן את התיקונים האלה. שאלה טניה, שהתעוררה בדיון במליאת הכנסת, היא שאלת הביקורת סתהיה על הנוסח שיוציא טר המספטים. כסלעצמי - ופה אני מביע את דעתי האיסית - הייתי אומר כי אין צוק, ולתיפק, יס בכך תועלת, טבית-המשפט יבדוק את הנוסח, כמו שהוא בודק כל חקיקת-מסנה.

רל.

ח. כהן:

כך זה היה לפי פקודת סדרי הטלטון והמספט. אם רוצים לקיים את הדבר הזה, צריך לאמץ כי בית-המספט יהיה האינסטנציה לביקורת.

אני רואה שכנה מסויימת בהצעה להגיה את הנוסח לתקופה מסויימת על שולחן הכנסת. נסיוננו מלמדנו כי דברים יכולים להיות מונחים הרבה זמן על שולחן הכנסת, ואין פוצה פה ומצפוף. אלא שאז לא תהיה לבית-המספט אפשרות של בדיקה. מדוע לא נאמץ לבית-המספט לאמץ: סר המספטים חרב כאן מסמכותו ולא ניסח נוסח חדש אלא חוק חדש? בין שזה יונח על שולחן הכנסת ובין שלא, אני מציע לא למנוע את האפשרות שבית-המספט יבקר את הנוסח הזה.

אני מודה כי אחת המטרות שרצינו להסיג, הסופיות לא הושגה. אך אינני רואה בכך אסון.

ח. צדוק:

מאחר שהיועץ המשפטי הביע את דעתו האיטית, אני רוצה להזכיר לעצמי להביא גם את הדעה האחרת. החשש הוא שאם בלך בדרך המוצעת, אין אנחנו מסיגים את מטרתנו של סעיף 16. המטרה היתה להסתחרר מן הנוסחנות בשפות הסונות שהיו לפני קום המדינה, ולהניח בפני הציבור, בפני בתי הדין ובפני בית-המספט נוסח עברי. אם בלך בדרך המוצעת, התוצאה תהיה שעל הנוסחות הקודמות יתווסף עוד נוסח.

ברור לי שתוך כדי החלפת הנוסח הקודם, מתוך הנחה שהעבודה תיעשה על-ידי אנשים מוכשרים ובעלי רצון טוב, בכל זאת תיעשה סגיאנות ויהיו סטיות. עלינו להחליט מהו הרע במיעוטו. אני חושב שהרע במיעוטו הוא שנסתחרר מן הנוסח הקודם ויהיה לפנינו נוסח חדש.

י. שפירא:

כולנו מאוחדים בכך שאנחנו רוצים תרגום עברי אוטנטי של כל החוקים. אזלם מטרתנו לא תושג אם הנוסח החדש לא יהיה סופי ומחייב, ולא ייסאד מקום לויכוחים בפני בית-המספט. אם לאו, אנחנו רק מקטים על העבודה המשפטית.

ההצעה שכל חוק יעבור את הכנסת, מבטלת למעשה את מטרת החוק. אבל במידה שיש ליבו, הוא צריך לקבל צוספנקה של הכנסת. לכן אני מציע שכל נוסח כזה, לאחר שיתפרסם, יימצא על שולחן הכנסת ועל שולחן חברי הועדה הזאת לזמן מסויים, נאמר, חצי שנה. בטסך אותו זמן נקבל דו"ח מטר המספטים או שהיועץ המשפטי על הסגנת סנתקבלו מחובים סונים בקהל כיהם לשינויים שחלו בחוק. על יסוד הדו"ח הזה נאמר ועדת החוקה, חוק ומספט נוסח סופי, והוא יהיה הנוסח המחייב במדינה. מטרד המספטים יוכל לנצל לא רק הערות מקריות שתבאנה. אפשר יהיה להשתמש גם בעזרתם הגדולה והמוסמכת של סופטי המדינה. לאחר שהחוק מונח על שולחן הכנסת, יסלח מטרד המספטים את הנוסח לסופטים המומחים במיוחד באותן הסטה, על סנת לקבל את הערותיהם.

על-ידי כך אין אנחנו סוללים אף במטהו מסמכותה של הכנסת. הכנסת מסבירה לוועדות דברים לא פחות חשובים. הועדה צריכה רק לאסר אם התרגום העברי הוא נכון, גם אם תהיה בוועדה התנבדות לבופם של הדברים הנאמרים בחוק. על-ידי כך יהיה מנוסח קרוב ככל האפשר למציאות, מפני שמטרד המספטים ייעזר אז לא רק כיועץ המשפטי וחבר עוזריו, אלא גם בדעת הציבור הגדול.

ז. הררי:

אני חולק על הדעה שהכנסת החזירה את החוק לוועדה עם הוראות מסויימת. הועדה חופסית לחללים כרצונה, כי אצל חברי כנסת סונים היו מניעים סונים בהצניעם ככנסת בעד החזרת החוק לוועדה.

ל.ל.

ועדת החוקה, חוק ומספט

18.6.52

חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון
והמספט (מס' 3).

י. הדרי: אין כל הגיון בהצעת הרוב, לדחות את קבלת החוק של
תחוק לששה חדשים. יש טעם לקבל או את הצעת קליבנוב
או את הצעת בר-יהודה. אני שולל את הצעת קליבנוב, מפני שזוהי חקיקה
מחדש, ואז אין צורך בסעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמספט. שיפור-מה
יש בהצעת בר-יהודה, עם התוספת שהציע שפידא. אם אומדים שבסך סה
חדשים יוכל חבר כנסת לעורר את הבעיה, חזקה על חברי הכנסת שתמיד
יימצא מישהו, שממחר שלא הספיק לקרוא את החוק, יעודר ותנודות לתרגום.
ואז מתעוררת בעית סכנותה של ועדת החוקה. הרי הועדה לא תוכל לחוקק
מחדש לפי הצעת בר-יהודה תהפוך הועדה לבית-דין עליון אשר יפטוק
אם הנוסח החדש סה מן הנוסח הקודם או לאו. זה יכניס אותנו לסכנה
הרבה יותר גדולה, ואני שולל זאת. עם כל רצוני להציע לנוסח סופי, אי-
אפשר לעשות זאת בלי לתת סמכות חקיקה.

אני מציע למסור את הדבר לא לוועדת החוקה ולא לכנסת,
אלא לוועדה מיוחדת, שתהיה מורכבת מחבר אחד של בית-הדין העליון, מהיועץ
המספטי, חבר אחד מבתי-הדין היותר נמוכים, ובאשר, חבר אחד של ועדת
החוקה, חוק ומספט. ועדה זו תוכל לאשר ברוב דעות כי לא היתה סטיה
מן הנוסח הקודם, ואז הנוסח יהיה סופי. אם אין הולכים בדרך זאת ואם -
אין רוצים לתת סמכות חקיקה כזאת ואין רוצים להפקיע את זכותו של בית
המספט לקבוע אם הנוסח החדש אינו סוטה מן הנוסח הקודם, אין דרך אחרת
אלא שאם התרגום לא נעשה כהלכה, הנוסח הקודם ולא הנוסח החדש יהיה
הקובע.

(ה' ב. לוקר נכנס לישיבה).

היו"ר ס. אונג: מאחר שהזמנו את יו"ר הנהלת הסוכנות היהודית לדיון
בחוק מעמד ההסתדרות הציונית, נפסיק את הדיון הזה
ונמסיך בו בסוף הישיבה.

4. חוק מעמד ההסתדרות הציונית.

היו"ר ס. אונג: בישיבה הקודמת הסארנו פתוח את סעיף 1, מפני שהיו
חברים שביקשו שהות. האם הנוסח כבר מוכן?

י. כסה: לא.

י. בר-יהודה: האם הוא יהיה מוכן עד לישיבה הבאה?

י. כסה: כן.

סעיף 3.

"ההסתדרות הציונית העולמית המסמסת גם בתואר הסוכנות היהודית
לא"י שוקדת כמקודם על העליה ומנצחת על מפעלי קליטה והתייטבות
במדינה".

הנוסח המוצע על-ידי הווע'ה הציונית:

"ההסתדרות הציונית העולמית הפועלת גם בסם הסוכנות היהודית
לארץ ישראל שוקדת כמקודם על העליה ומנצחת על מפעלי קליטה
והתייטבות במדינה".

י. בדר: אינני רוצה להיכנס לבעיה של "שוקדת", "מנהלת" או
"מייצגת", כי מלים אלה נבחרו בציונה-פדי שלא יהיה
למן תוכן מספטי. אני רוצה לעמוד על המספט "הפועלת בסם הסוכנות היהודית".

ר.ל.

י. בדר:

או כפי שנאמר במקום אחר "הנקראת הסוכנות היהודית". זהו גרסה בלתי רצינית. לעת עתה אלה הם שני גופים שיש להם ארגון אחד, אופי אחד, רכוש אחד והתחייבויות אחדות. אפשר לתת סטטוס לסוכנות היהודית. אפשר לתת אותו להסתדרות הציונית. אפשר לתתו לסתיהן. אי-אפשר לתת סטטוס להסתדרות הציונית, ודרך אגב להכנס את הסוכנות היהודית. אני מציע כי הסטטוס ינתן להסתדרות הציונית ולא לסוכנות היהודית. אחרי שהמסלול המנדטורי איננו, והמוסד הזה חדל להתקיים, מדוע להכניס בחוק סטטוס לסוכנות היהודית, שהרכבה אינו מוגדר אלא על-ידי המנדט?

י. כסה:

החוק הזה הוא מעין הסכם בין המדינה וההסתדרות הציונית העולמית. אין לנו אפשרות להתערב בעניני ההסתדרות הציונית. במציאות יש הסתדרות ציונית, המסמסת גם בתור סוכנות. אם ההסתדרות הציונית לא החליטה על ביטול הסוכנות היהודית, אין אנחנו יכולים לעשות זאת. בעיקר כשגם המציאות דורשת זאת, כי מי עושה התייחסות בארץ, אם לא הסוכנות היהודית? (י. בן-יהודה: מהסתדרות הציונית העולמית). למעשה עושה זאת הסוכנות היהודית.

הי"ר ט. אונא:

הסעיף הזה אינו אומר אלא שיש ני הדברים האלה הם זהים.

י. בן-יהודה:

חשוב לראות כי יתכן שיימצא מישהו במדינת ישראל, אשר מתוך רצון להלחם בהסתדרות הציונית, ירצה לתת סטטוס חוץ מאשר להסתדרות הציונית, גם לסוכנות היהודית, בדבר נפרד. אני מעוניין שמבחינה זו לא יישאר מקום דיוק, מפני שיש סורה של דברים מספיקים הנעשים או רסומים על הסוכנות היהודית ולא על ההסתדרות הציונית. מצד שני צריך להיות ברור כי מה שניתן ניתן להסתדרות הציונית.

אני מציע לכתוב במקום "גם בסם הסוכנות היהודית" - "גם בתור הסוכנות היהודית", כי אז יהיה ברור כי מה שניתן ניתן להסתדרות הציונית, אבל היא פועלת גם בתור דבר נוסף, כלומר, שאנחנו יודעים כי היא פועלת גם בצורה יורידית אחת.

י. הררי:

הסתגורים להכניס את הסוכנות היהודית בסם החוק ומציעים להעניק את המעמד להסתדרות הציונית העולמית - ואני אחד מהם - צריכים לדאוג לכך שבחוק ייאמר במפורש כי הסוכנות ניתנת להסתדרות הציונית, שברצותה, היא יכולה להיות הסוכנות היהודית. על כך תחליט ההסתדרות הציונית, שבה אנחנו מכירים. היא תקבע אם רצונה להעביר את סמכויותיה לסוכנות היהודית, והיא רשאית לעשות זאת.

הייתי מציע שכל החוק יהיה בנוי כך שייאמר שהסמכויות ניתנות להסתדרות הציונית, ורק בסוף נכניס פיסקה האומרת כי בכל מקום שנאמר "ההסתדרות הציונית" זה כולל גם את הסוכנות היהודית, אם ההסתדרות הציונית תודיע על כך. על-ידי כך אנחנו נותנים הכל להסתדרות הציונית, ואיננו שוללים ממנה את הזכות להעביר את סמכויותיה לסוכנות היהודית.

ב. לוקר:

צריך לראות את בעיית הסוכנות היהודית לא בצורה סטאטית אלא בצורה דינאמית. נוסדה בזמנה הסוכנות היהודית הסורחבת, והיתה איזו התפתחות בעניין זה. למעשה, חסלנו את הסוכנות היהודית הסורחבת, על-ידי כך שלא נתנו לה את אותן הזכויות שצריכים היינו לתת לה. למעשה הסוכנות היהודית הסורחבת אינה קיימת. אבל מבחינת החוק לא חיסלנו אותה. הסוכנות היהודית קטורה בעניני עסקים, בהתאסבות, בעליה, ברכוש זכו'. לא חיסלנו את הסם הזה. כיום יש זהות גמורה בין ההסתדרות הציונית העולמית לבין הסוכנות היהודית. לדוגמא הנחלת הסוכנות הסורחבת

ב. לוקר:

צריכה היתה להיבחר על-ידי מועצה עולמית של הסוכנות היהודית המורחבת, מטהו הדומה לקונגרס. הגוף הזה היה צריך לבחור בחצי ההנהלה. חיסלנו זאת. הקונגרס הציוני בוחר את הנהלת הסוכנות, אין שום גוף אחד הבוחר את ההנהלה ואין שום גוף אחד שהנהלה אחראית בפניו. בכל זאת, בעניינים כלכליים אנחנו משתמשים בשם "הסוכנות היהודית", כי אם לאו היינו צריכים להעביר הרבה דברים מבחינה חוקית.

בסעיף 7 נאמר "הנקראת גם בשם הסוכנות היהודית". לא אתנגד אם באותו נוסח ייאמר הדבר גם כאן. אינני מתנגד לשום שינוי המביא לבהירות יותר את הזהות הזאת, אלה שני גופים.

א. אלטמן: סר לוקר הסביר לנו כי כל המוסג "הסוכנות היהודית" נהפך מזמן לפיקציה. כשעומדים לקבוע סטטוס, מדוע צריך להתחשב באנכרוניזם הזה מימי המנדט? המסטוס לא בא על סנת להכיר בסוכנות היהודית. זו היתה תביעה מצד המוני חברי ההסתדרות הציונית העולמית. אין כוונה לתת סטטוס למסרד, אלא לעם בעולה, לתנועה הציונית העולמית. אני מבין שהיו דברים שחייבו להטשין בשם "הסוכנות היהודית", וזה יכול לקחת כמה זמן עד שישנו זאת. אבל אנחנו מדברים על ההסתדרות הציונית. אין סוכנות יהודית מוצף מן המסרד שלה; אין ארגון כזה, אין תנועה כזאת. כוונת המחוקק להכיר בהסתדרות הציונית ולא בסוכנות היהודית.

ז. שפירא: אני חולק על היחס לשם "הסוכנות היהודית לא"י". ההסתדרות הציונית קיימת למעלה מיוכל שנים. הסוכנות היהודית קיימת חצי יובל שנים. המלחמות והמאבקים שהתנהלו לאחר הצהרת בלפור התנהלו בשם הסוכנות היהודית. אם מדברים על הצד ההצהרתי של החוק, הרי זה שם מקודש מאוד. מאות אלפי יהודים ראו בשם הזה את הגואל המושיע. בחוק זה יש לשמור על הזכות האכסלרטיבית להשתמש במונח "הסוכנות היהודית לא"י". יש מקום להכניס סעיף מפורט הסומר על הזכות האכסלרטיבית הזאת של ההסתדרות הציונית. לכן אני מציע לכתוב במקום "בשם הסוכנות היהודית" - "והיא הסוכנות היהודית לארץ-ישראל".

ב. לוקר: המציעים למחוק את הסוכנות היהודית מציעים דבר שהוא בניגוד למה שהם רוצים. השם "הסוכנות היהודית" מביא לידי ביטוי את העובדה של ייצוג של העם היהודי. שצית, אני רוצה להטב את תסומת לבכם שהשם הוא "הסוכנות היהודית לא"י", ולא שינוי את השם ל"הסוכנות הציונית לישראל" מטעמים טכניים.

בחצעתו של סר שפירא אינני רואה כל שינוי; זה אותו הדבר.

הינ'ר ס. אונגא: רוצים לקבוע את זהות הדברים, אבל צריך להביא לידי ביטוי גם את מה שאיננו זהה. לכן לא נראית לי ההצעה לכתוב "שהיא הסוכנות היהודית". צריך לתת ביטוי להבדל שיש כאן.

- הנחלט:**
1. ההצעה למחוק את המלים "הסוכנות היהודית לא"י" לא נתקבלה. הסתייגות לא. אלטמן.
 2. ההצעה למחוק את המלים "הסוכנות היהודית לא"י" ולהוסיף זאת כסעיף מיוחד בחוק לא נתקבלה. הסתייגות לב. חת וי. הררי

3. ההצעה לכתוב במקום הטלים "הפועלת בסם הסוכנות היהודית" - "זהיא גם הסוכנות היהודית" נתקבלה.

הסתייגות למססלה, לי. הררי ולי. בר-יהודה.

סעיף 4

"סדינת ישראל מכירה בהסתדרות הציונית העולמית כסוכנות הטוטטכת שתוסיף לפעול במדינת ישראל לפיתוח הארץ וייסובה, לקליטת עולים מן התפוצות ולתיאום פעולותיהם בישראל של סוסדות ואיגודים יהודיים הפועלים בתחומים אלה".

י. בר-יהודה:

אני מציע להוסיף בסעיף זה, בניסוח מתאים, את סעיפים (ג) ו-(ד) מהחלטות הקונגרס הציוני, האוטריים: "ג. בקשר עם כל הפעולות הנעשות לטובת מדינת ישראל בקרב קהילות יהודיות בתפוצות, יש צורך שמדינת ישראל תפעל תוך התייעצות ותיאום עם ההסתדרות הציונית העולמית. ד. בכל עניני התחיקה של הסדינה, הנובעים בפעולות ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית, בככסיה והתחייבויותיה, יש צורך שיתקיימו התייעצויות מוקדמות בין המססלה לבין הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית. אין מדובר כאן על חובת הסכם אלא על התייעצות מוקדמת ותיאום. ביטיבות הוע"פ הציוני קיבל הרוב כי שני הדברים האלה צריכים למצוא את מקומם באסנה, אבל היות ומה שיהיה באסנה אינו בידינו ולא יגיע אלינו, הרי אנחנו צריכים לאשר זאת במפורש בחוק.

ב. לונר:

אין זה ברשותי לתת לכם את טישת האסנה. זה ענין של המססלה. אבל אני יכול להודיע כי גם המססלה וגם אנחנו לא שכחנו את ההחלטות האלה של הקונגרס, ואני בטוח כי הדברים האלה, שבר-יהודה קרא אותם, ייכנסו לתוך האסנה. אם הם לא ייכנסו לאסנה, לא נחתום עליה. אך אין לי ספק כי הם ייכנסו לאסנה. לכן אני מציע לא לפשות קשיים בענין זה, ולשמור על כך שהדברים האלה יהיו באסנה.

אני רוצה להציע שינוי בנוסח: במקום "ותוסיף לפעול לתיאום פעולותיהם" - "תתאם את פעולותיהם".

א. אלטמן:

האם הכוונה היא ששום גוף יהודי לא יוכל לפעול בלי אוטוריזציה של הסוכנות?

ב. לונר:

גופים יהודיים כארץ הם מחוץ לדבר הזה. מה שנוגע לגופים יהודיים בחו"ל, כמו "אורט" ואחרים, הם יצטרכו לתאם איתנו את פעולתם.

י. הררי:

מתוך נאסנות להחלטות הקונגרס הציוני הכ"ג אני מציע כי בסעיף 4 יהיה כתוב כך: "סדינת ישראל מכירה בהסתדרות הציונית העולמית (לא בסוכנות טוטטכת, זאפילו לא בסוכנות היהודית, שאינני יודע מה היא) כצציגות המאורגנת של העם היהודי, לפיתוח הארץ - - -".

ג. חת:

התנגדתי לאלה שהציעו למחוק את הטלים "הסוכנות היהודית", אבל מה פירוש "סוכנות טוטטכת"? הנוסח הזה פוגע ומעליב את הנהלת הסוכנות.

אני מסכים עם בר-יהודה שצריך למצוא פה ביטוי מתאים לסעיפים ג' וד' שבהחלטות הקונגרס הציוני. אני מבין כי לעתים

ג. חת:

לחוקת סתמסטים בחוק כטלה "התיעצות", שאינה מחייבת, אבל מכיון שכל החוק הזה נוסא אנפי יותר דקלרטלבי, יש ערך גם למלה "התיעצות".
אני מקבל את הערת סד לזקר בנוגע לחובת התיאום.

הוחלט: להפסיק את הוויכוח ולהמשיך בו בישיבה הבאה.
(סד ב. לזקר עוזב את הישיבה).

ה. חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (ס"ג) (המסד).

ה. צדוק: בינתיים ניסחנו הצעה הכוללת גם את הצעת חבר הכנסת ספירא וגם את הצעת חבר הכנסת חררי:

"שר המשפטים רשאי לפרסם ברשומות הצעת נוסח חדש של כל-חוק שהיה קיים בארץ-ישראל ערב הקמת המדינה. נוסח זה יכיל את השינויים הנובעים מתוך הקמת המדינה ורשויותיה ואת כל התיקונים שנעשו באתר חוק לאחר הקמת המדינה. תוקם ועדת מומחים שתהיה מורכבת מטופט בית-המשפט העליון וטופט בית-המשפט המחוזי שיתמנו על-ידי נשיא בית-המשפט העליון, היועץ המשפטי לממשלת ישראל, נציג, הסתדרות עורכי-הדין בישראל ונציג הפקולטה לפשפטים של האוניברסיטה. תפקיד ועדת המומחים יהיה לבדוק את נאמנותו של הנוסח המוצע לחוק המקורי. ועמ המומחים האמורה תסודר לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת כתום שלוש חדשים מיום פירסום הצעת הנוסח החדש ברשומות, דו"ח עליו. אחלט ועדת החוקה, חוק ומשפט לאשר נוסח חדש, ייכנס לתקפו מיום הפירסום, ובהיכנס הנוסח החדש של החוק לתקפו, יהיה הוא החוק המחייב ולא תיסמע סענה כי הנוסח הקודם סותר אותו".

ה. רובין: מדוע צריך לקרוא לוועדה "ועדת מומחים"? מספיק לאמר "ועדה", כי תפקידה מוגדר בחוק.

ה. כהן: נכון.

ה. רובין: באיזה מקום תפורסם ההצעה הראשונה?

ה. כהן: בחוברת הכחולה.

ה. רובין: האם הפירסום השני, המחייב, יופיע בספר החוקים?

ה. צדוק: לא.

ה. רובין: אני חושב שזה צריך להופיע בספר החוקים. (י. בר-יהודה: על-ידי כך אתה לוקח על עצמך אחריות גם לתוכן). ישנם כמה דברים הנקראים תקנות, אבל לגופו של דבר אלה הן פקודות, ולא היינו מקבלים אותם היום, היינו מקבלים זאת כחוקים ולא כתקנות. כי כל הפרוצדורה הזאת מיותרת לגבי דברים שאפשר להכניסם בתקנות. לכן אני חושב שחוקים אלה צריכים להתפרסם בספר החוקים ולא בקובץ התקנות.

ה. חררי: אני חושב שצריך גם להגביל את הוועדה: לאחר שהיא תקבל את הדו"ח מוועדת המומחים, היא תוכל רק לפטוק אם התרגום נאמן או בלתי נאמן. צריך שזה יעבור באופן אוטומטי בוועדה.

רל.

ועדת החוקה, חוק ומספס

18.6.52

חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון

והמספס (מס' 3).

י. הררי: לאור דבריו של חבר הכנסת רובין, אני חושב שצריכה להיות תוספת מיוחדת ברשומות, שיהיה כתוב עליה שהיא כוללת חוקים המתפרסמים בתוקף סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמספס. אפשר גם להוציא זאת בצבע אחד, וזה יקל אחר כך בכריכתם של כל החוקים האלה יחד.

ג. חת: האם ועדת החוקה תחליט ברוב דעות, והאם לא יהיו הסתייגויות.

י. בר-יהודה: אם זוהי אינסטנציה אחרונה, ברור כי אין הסתייגויות.

ג. חת: צריך לכתוב זאת.

מכיון שההצעה הזאת טובה מאוד מן ההצעה הקודמת, אני מציע שלא נחליט על כך בישיבה זאת אלא בישיבה הבאה, ועד אז יביא לפנינו מסדר המספס נוסח סדרי.

הנחלט: לקבל את הצעת ג. חת: עד לישיבה הבאה יביא מסדר המספס בפני הועדה נוסח סדרי, בכיוון הדברים שנשמעו בוועדה (פירסום מוקדם של ההצעה, ופירסום לאחר זאת כתוספת לספר החוקים).

ח. צדוק: בנוסח יהיה כתוב כי זה יפורסם ב"רשומות", אלא שיהיו עוד שני מיני רשומות, אחד להצעות החוקים האלה ואחד לנוסח הסופי שלהם.

ח. רובין: אני מציע שהצעת מסדר המספס תובא לוועדת מסנה.

הנחלט: לא לקבל את הצעת ח. רובין להצביר את החוק לוועדת מסנה.

4. "דברי הכנסת" לסופטים.

י. שפירא: אני רוצה לשאול את היועץ המספסי אם אינו חושב כי מתוך הצורך שדעותיהם של חברי הכנסת יהיו ידועות לסופטי הסדינה, צריך מסדר המספס לדאוב לכך שכל שופט יקבל העתק מ"דברי הכנסת"? בסיחות פרטיות התאוננו על כך כמה סופטים.

ח. כהן: בטבילנו הבעיה היא תקציבית ברדא. בטוב התקציביל הנזכר של מסדר המספס איננו יכולים לעשות זאת.

ח. רובין: אם מדברים על ספרות הדרושה לסופט, ישנם דברים הרבה יותר חשובים שהסופטים אינם מקבלים אותם.

י. בר-יהודה: אין מדברים על חומר לימודי אלא על חומר המחייב את הסופטים.

י. שפירא: ההיסטוריה של החוק, אם כי אינה מחייבת, חשובה.

ג. חת: הייתי יכול להיות כספק בענין זה, על כל פנים, הניסוח הכספי אינו מסכנע אותי.

ח. דובנין: אגף חושב שאין זה לכבוד הועדה לתת הסלחות בענין מסוג זה.

הנחלט: להביע סמלה לסדר הסופטים שימאג לכך שנעתיך
לינתבו "דברי הכנסת" לסופטים.

הישיבה ננעלה בשעה 10.30.